

Geronimo Stilton

De avonturen van Tom Sawyer

Geronimo Stilton is een wereldwijd beschermde merknaam.

Alle namen, karakters en andere items met betrekking tot Geronimo Stilton zijn het copyright, het handelsmerk en de exclusieve licentie van Atlantyca SpA.

Alle rechten voorbehouden.

De morele rechten van de auteur zijn gewaarborgd.

Oorspronkelijke tekst van Mark Twain,

vrij bewerkt door Geronimo Stilton

Oorspronkelijke titel: Le Avventure di Tom Sawyer

Vertaling: Siska Lernout, *Nederlandse bewerking:* De Wakkere Muis

Omslag: Flavio Ferron

Illustraties: Blasco Pisapia en Romina Denti

Graphics: Simona Gargantini en Jole Montalbano.

Naar een idee van: Elisabetta Dami

© 2010 Edizioni Piemme S.p.A, Corso Como 15, 20154 Milaan, Italië

www.geronimostilton.com

© Internationale rechten: Atlantyca S.p.A, via Leopardi 8, 20123 Milaan, Italië

foreignrights@atlantycaspa.it – www.atlantycaspa.com

© 2012 – Nederlandstalige uitgave: bv De Wakkere Muis, Amsterdam

www.dewakkeremuis.nl

ISBN 978-90-8592-196-7

NUR 282/283

Stilton is de naam van een bekende Engelse kaas. Het is een geregistreerde merknaam van The Stilton Cheese Makers' Association. Wil je meer informatie, ga dan naar www.stiltoncheese.com

Niets uit deze uitgave mag volledig of gedeeltelijk worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, op welke wijze dan ook, elektronisch, mechanisch, inclusief fotokopiëren en klank- of beeldopnames of via informatieopslag, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Druk: Veldhuis Media, Raalte

Tom stelt zich voor

 De stem van Tante Polly galmde door het huis: ‘Tom! Tom! Tóóóóm!’

Mopperend mompelde ze tegen zichzelf:

‘Waar hangt dat knagertje nu weer uit?’

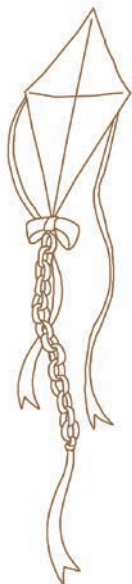
Ze **KEEK** onder het bed, verplaatste alle stoelen om onder de tafel te kijken en controleerde ieder hoekje van de keuken ... geen **SPOOR** van Tom.

Ze liep naar de moestuin achter het huis en tuurde tussen de **TOMATENPLANTEN**.

Nog steeds niets. Ze had dan wel een bril, maar die zette ze meestal bovenop haar kop:

Tom stelt zich voor

dit gaf haar een *elegant* gevoel en het idee dat ze er belangrijk uitzag. Maar als je je bril op deze manier droeg, hielp dat natuurlijk niet bepaald om beter te kunnen zien!

Ze liep naar de voordeur en begon weer te roepen: ‘Tóóóóm! Tom, waar zit je?!’

Plotseling hoorde ze *geritsel* achter zich en vanuit haar ooghoeken zag ze de achterkant van een jasje voorbyschieten. In een flits greep ze het jasje vast en zo lukte het haar om Tom te pakken te krijgen.

‘Je zat in de **VOORRAADKAST**, of niet soms? Wat had je daar te zoeken?’

Tom probeerde zich los te wringen, maar kon zich niet uit de greep van zijn tante bevrijden.

Ze keek hem onderzoekend aan. ‘Wat zijn die **VLEKKEN** rond je snuit?’

Tom deed alsof hij *verbaasd* was en zette grote ogen op: ‘Vlekken?!’

Tom stelt zich voor

JAM! Dat is het! Je hebt van de jam gegeten die in de voorraadkast stond!’

Tom schrok. De toon van zijn tante was duidelijk ... hij zou zeker straf krijgen! En ze kon soms vreselijk **STRENG** zijn! Toch liet Tom de moed niet zakken, en hij verzoon snel een uitweg. ‘Wacht even, tante!’ riep hij. ‘Pas op, achter je!’

Tante Polly had niet eens de tijd om zich om te draaien. Tom had zich al uit haar greep **LOSGEMAAKT** en zette het op een lopen.

Tante slaakte een diepe zucht: ‘Die knager kan het **BLOED ONDER MIJN NAGELS** vandaan halen! En toch lukt het hem telkens weer om me te laten GLIMLACHEN ...’

Ze bleef even staan peinzen en besloot ten slotte: ‘Ik heb een mooi karweitje voor hem in gedachten voor **ZATERDAGSOCHTEND**, dat zal hem leren!’

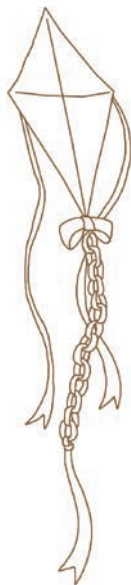
Tom stelt zich voor

Terwijl tante Polly nog stond na te denken over wat ze met haar neefje aan moest, was Tom alweer een wandelingetje aan het maken. Het was pas tegen de **avond** dat hij terugkeerde naar huis, juist op het moment dat Jim in de tuin **HOUT** stond te hakken. Jim hielp tante Polly vaak bij de zwaarste klusjes:

hij was erg vriendelijk en voelde zich nooit te beroerd voor een karweitje. Sid, het jongere broertje van Tom, was er ook. Sid was een net knagertje dat altijd en overal

OP TIJD kwam, totaal anders dan Tom dus!

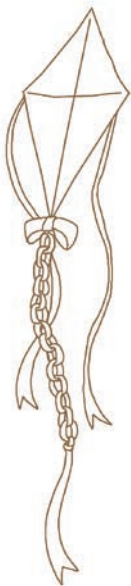
Sid hielp Jim met het oprapen van de **HOUTSPAANDERS**. Terwijl de twee hard aan het werk waren, vertelde Tom honderduit over zijn dag.

Tom stelt zich voor

Tijdens het eten bekeek tante Polly Tom argwanend van kop tot staart. Ze zou er weleens even achter komen wat hij nou eigenlijk allemaal uitgespookt had die dag en begon de ene na de andere vraag te stellen. ‘Was het erg warm op school vandaag, Tom?’

‘Warm genoeg.’

Terwijl ze haar poot **uitstak** om te voelen of zijn hemd droog was, ging ze verder: ‘Een drukkende warmte, een beetje klam zelfs, of niet?’

Tom was op zijn hoede en antwoordde voorzichtig: ‘Erg **warm**, inderdaad ...’

‘Had je niet liever een verfrissende duik in de **rivier** genomen dan op school te zitten?’

Tom besepte ineens dat zijn haren nog nat waren en besloot vaag te blijven:

Tom stelt zich voor

‘Weet je tante Polly, we hebben allemaal onze kop onder de kraan gehouden om ons een beetje te **OP TE FRISSEN ...**’

Hierdoor leek zijn tante even gerustgesteld, totdat Sid zei: ‘Tante, waarom kijk je niet of Toms kraag droog is?’

Tante Polly leek wel door een **WESP** gestoken, zo snel sprong ze op.

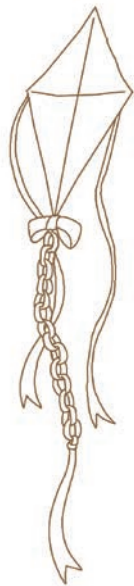
‘Tom! Kom hier! Laat me eens kijken!’

Tom was niet van plan dit te laten gebeuren en ging er als een speer vandoor, terwijl hij tegen zijn broer **BRULDE**: ‘Sid, waarom kun je nou niet voor één keer je snuit eens houden?!’

Tom liep briesend naar buiten om wat afkoeling te zoeken en na een paar meter was zijn boosheid alweer gezakt. **Gelukkig** en opgelucht wandelde hij door de **STRATEN**.

Tom stelt zich voor

Plotseling kwam hij een **elegante** knager tegen die hij hier nog nooit gezien had. Zijn jasje was keurig dichtgeknoopt, hij droeg een mooie das en hij had **GLIMMENDE** schoenen aan.

Tom, die graag grapjes uithaalde, kon de verleiding niet weerstaan om een opmerking te maken. ‘Hé, kijk eens wat een uitslover we hier hebben ... Waar ga je heen in die mooie kleertjes?’

‘Heb je het tegen mij? Wie denk je wel dat je bent, met je armetierige **STROOIEN** hoedje!’ antwoordde de knager, die Alfred Temple bleek te heten.

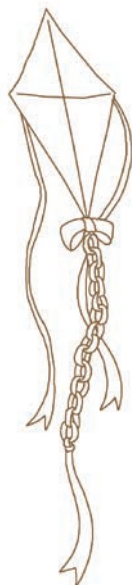
‘Nou zeg, jij kunt ook niks hebben!’ snauwde Tom. ‘Ik wilde je alleen een complimentje geven. Ga opzij en laat me er langs!’

Tom stelt zich voor

‘Ga zelf opzij!’ **beet** Alfred hem toe.

‘Als je niet opzij gaat, zal ik je eens wat laten zien!’ drong Tom met een vastbesloten blik aan. Alfred dacht even na en besloot Tom door te laten. Waarom zou hij het risico nemen zijn mooie kleren te **VERBODEN?**

Tante Polly zat al op Tom te wachten toen hij thuiskwam: ‘Vandaag ben je me twee keer **ONTGLIPT!** Morgenvroeg blijf je **THUIS** en ga je klusjes voor me opknappen!’

Sluwe Tom!

De volgende ochtend pakte Tom een grote kwast en sleepte hij een blik witte verf naar de houten **SCHUTTING** van de tuin. Hij moest hem van tante helemaal schilderen! De knager keek er moedeloos naar: de schutting was erg **HOOG** en er leek geen eind aan te komen ...

Tom zuchtte eens diep: dat hij moest schilderen was al erg genoeg, maar het was ook nog eens een stralende dag: een dag om te spelen en je samen met de andere knagertjes uit het dorp te **VERMAKEN.**

Sluwe Tom!

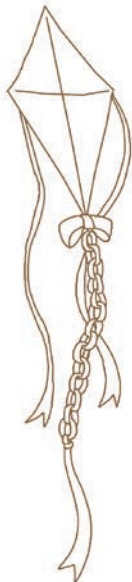
Toch zat er niets anders voor hem op; hij doopte de kwast in de pot en begon zuchtend de schutting te **verven**.

Net op dat moment kwam Jim **neuriënd** langs met een zinken emmer; hij was op weg naar de fontein in het centrum van het dorp. Toms gezicht **klaarde** op: ‘Hé Jim! Zal ik in jouw plaats gaan?’

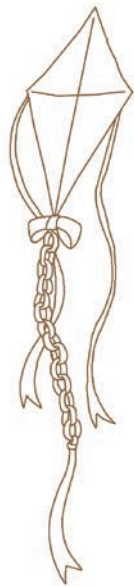
‘Nee Tom, dank je’, antwoordde Jim, die Toms bedoelingen wel doorhad.

‘Je tante heeft me uitdrukkelijk gezegd dat ik niet mocht stoppen onderweg ... en dat ik je zeker niet mocht **stören** bij je werk!’

Nadat Jim weg was, stak Tom moedeloos zijn poten in zijn zakken: daar bewaarde hij zijn schatten. Knikkers, **G E K L E U R D E** steentjes, veelkleurig glas, kurken en andere kleine voorwerpen. Als hij nu eens iemand

Sluwe Tom!

kon vinden om dit schilderwerk voor hem op te knappen ... hij zou er zo al zijn schatten voor over hebben.

Terwijl hij zijn **rijkdommen** bewonderde, kreeg hij een geniale ingeving. Hij doopte de kwast enthousiast in de pot en begon uit alle macht te **SCHILDEREN**. Het leek bijna alsof hij er plezier in had! Wat was hij nu weer van plan? Even later kwam Ben Rogers langs. Met een appel in zijn hand, keek hij vol **medelijden** naar Tom. 'Arme Tom!' zei hij. 'Zo hard werken met dit

weer! En het ziet er naar uit dat je nog wel even bezig bent!'

Tom deed alsof hij het niet hoorde en **schilde** ijverig verder. Hij begon zelfs zachtjes te fluiten en gluurde af en toe naar de snuit van zijn vriend. Ben gaf niet op: 'Wat een

Sluwe Tom!

karwei om op een stralende zaterdagochtend te doen, hè!’

Tom **HAALDE** zijn schouders op:

‘Hoezo? Kijk dan, het is geen moeite! Het is niet elke dag dat je zo’n grote schutting te **schilderen** krijgt ... Je zou het ook eens moeten proberen: het is muizenissig leuk!’

Terwijl Tom door bleef praten over hoe erg hij het naar zijn zin had, leek Ben er meer en meer van overtuigd te raken dat hij **GELIJK** had. Hij wilde dat ook!

Bedremmeld vroeg hij: ‘Zeg, Tom ... mag ik het ook eens proberen?’

Tom glunderde: zijn vriend was er met beide poten **ingetrapt!** Wat was het makkelijk om iemand te laten geloven dat je iets heel interessants deed, om er zo voor te zorgen dat de andere het ook graag wilde doen.

Sluwe Tom!

Tom antwoordde hooghartig: 'Tja, het is wel een heel *moeilijk* werkje, Ben! Tante Polly hecht er erg veel waarde aan dat ...'

Ben wilde zich niet laten kennen en **DRONG** aan: 'Ik kan dat best, hoor!'

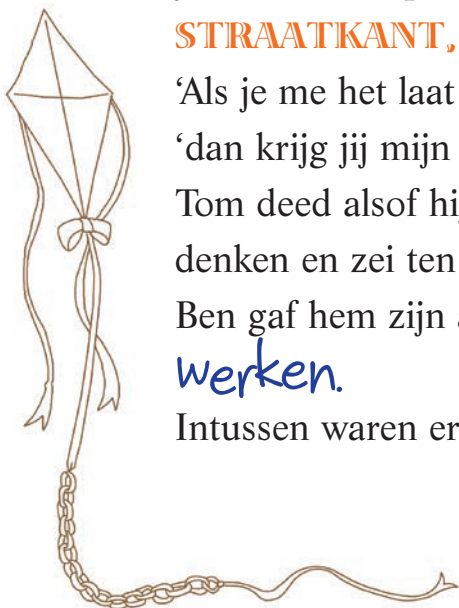
Tom gooide er nog een schepje bovenop: 'Hmm... nee, ik durf het risico niet te nemen ... Het spijt me, Ben. Als het nou de achterkant van de schutting was, zou je het kunnen proberen, maar hier, aan de **STRAATKANT**, ziet iedereen het!'

'Als je me het laat proberen,' stelde Ben voor, 'dan krijg jij mijn appel!'

Tom deed alsof hij hier even over na moest denken en zei ten slotte: 'Goed, vooruit dan!'

Ben gaf hem zijn appel en begon ijverig te *werken*.

Intussen waren er nog meer vrienden langs-

Sluwe Tom!

gekomen die waren gestopt om te blijven kijken. Het duurde niet lang voordat ze allemaal wilden proberen een **STUKJE** te schilderen, en bovendien gaven ze Tom er allemaal iets voor in ruil.

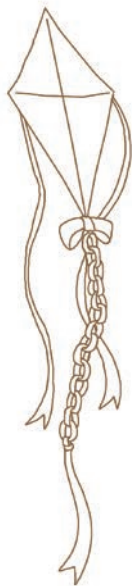

En zo was de hele schutting aan het begin van de middag **GESCHILDERD!**

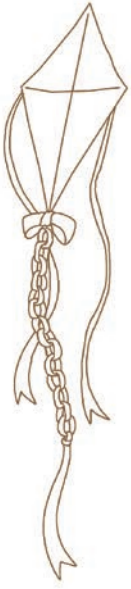
Terwijl hij op de grond zat naast het lege blik verf, bekeek Tom alle voorwerpen die hij van zijn vrienden cadeau gekregen had: een vlieger, een katapult, gekleurd touw, **PARELMOEREN KNOPEN** en andere kostbaarheden.

Tevreden en zelfverzekerd liep hij het huis weer in. Tante Polly was ingedommeld in de stoel naast het raam.

Tom riep: 'Tante, ik ben klaar!'

Sluwe Tom!

Tante was meteen wakker en **ScHoOT** uit haar stoel. ‘Geen flauwe grapjes, Tom!’
‘Dat doe ik ook niet, tante! Het is echt waar!’
hield Tom vol. Tante Polly ging meteen kijken en zag de **PERFECT** geschilderde schutting. Haar snuit viel open van verbazing. Trots zei ze: ‘Zie je, Tom? Je kunt alles bereiken, als je je best maar doet!’

Tom **GLIMLACHTE** voldaan, nam een hap van zijn appel en ging op weg naar het dorp om zijn vrienden te zoeken.